

РЕШЕНИЕ

№ 16674

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. Д.

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА ИВ. ПОПОВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. Д. Гражданско дело № 20231110127556 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на /населено място/ срещу М. М. Р. и М. Д. З., с която са предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове за установяване дължимостта на част от вземанията, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 11591/2023г. по описа на СРС, 40-ти състав, а именно:

- спрямо ответника М. Р. за сумите от **20,00лв.** - цена на доставена топлинна енергия за периода 01.05.2019г.-31.12.2019г., ведно със законната лихва от 02.03.2023г. до изплащане на вземането; **4,95лв.** - мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г.-21.02.2023г.; **и 1,17лв.** - мораторна лихва за периода 31.03.2020г.-21.02.2023г. върху главницата за дялово разпределение в размер от 6,72лв., дължима за периода 01.02.2020г.-30.04.2022г.;
- спрямо ответника М. З. за сумите от **100,00лв.** - цена на доставена топлинна енергия за периода 01.05.2019г.-31.12.2019г., ведно със законната лихва от 02.03.2023г. до изплащане на вземането; **24,00лв.** - мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г.-21.02.2023г.; **и 5,80лв.** - мораторна лихва за периода 31.03.2020г.-21.02.2023г. върху главницата за дялово разпределение в размер от 33,58лв., дължима за периода 01.02.2020г.-30.04.2022г.;

Ищецът твърди, че между него и ответниците е възникнало облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия при общи условия, чиито клаузи са обвързали абонатите на топлопреносното предприятие без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че е доставил до процесния имот, находящ се в /населено място/, аб. № *****, топлинна енергия на претендираната стойност, която не е заплатена. Посочва, че ответниците дължат и заплащане на цената за извършване на услугата дялово разпределение в етажната собственост, както и лихва за забава върху главните вземания.

Съобразно изложеното, моли за уважаване на предявените искове.

Ответниците са подали отговори на исковата молба в законоустановения срок, в които излагат съображения за неоснователност на исковете. Оспорват да са собствениците или вещни ползватели на имота, както и между страните да е налице договор за доставка на топлинна енергия. Считат, че не са изпаднали в забава за плащане, тъй като не са поканени, а поканена била необходима. Оспорват и иска за лихва за забава върху стойността на услугата дялово разпределение, като твърдят, че няма уговорено подобно задължение. Правят възражение за погасяване на задълженията по давност.

Съобразно изложеното, молят за отхвърляне на предявените искове.

Третото лице – помагач – /фирма/ не изразява становище.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, намира следното:

Предявени са за разглеждане по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК положителни установителни искове с правно основание с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ „клиенти на топлинна енергия“ са всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение. Съгласно задължителните разяснения, дадени в т. 1 на ТР № 2/17.05.2018г. по тълк. дело № 2/2017г. на ОСГК на ВКС, собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката в хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, освен ако между ползвателя на договорно основание и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателят като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената ѝ. Предоставяйки съгласието си за топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване са подразбираните клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл. 153, ал. 1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия. Писмената форма на договора не е форма за действителност, а форма за доказване.

По делото е представен договор за покупко-продажба, сключен по реда на чл. 117 ЗТСУ от дата 20.08.1985г., съгласно който Цв. Г. Р. и М. И. Р. са придобили собствеността върху процесния недвижим имот. М. Р. е починал на 02.04.1990г., като е оставил за свои законни наследници съпругата си Цв. Р. и двете си дъщери М. М. Р. и А. М. Р., като всеки от наследниците е придобил по силата на наследственото правоприемство по 1/3 идеална част от притежаваната от него 1/2 идеална част от имота. С нотариален акт от 06.07.2007г. Цв. Р. и М. Р. даряват на М. Д. З. притежаваните от тях общо 5/6 идеални части от имота 4/6 за първата и 1/6 за втората/, като дарителите си запазват вещното право на ползване пожизнено. С декларация от 01.07.2008г., вписана в Службата по вписванията под № 48350 /л. 25/, М. Р. се е отказала от притежаването от нея пожизнено право на ползване върху имота. А. Р., която е придобила по силата на наследствено правоприемство от своя баща М. Р. 1/6 идеална част от процесния имот, е починала на 31.03.2020г., видно от справката на л. 15. По делото няма данни същата да е имала низходящи, с оглед на което нейното наследство

е преминало към наследниците от следващ ред – родителите /чл. 6 ЗН/. Майката на А. Р. – Цв. Р. е починала на 24.08.2020г., видно от справка на л. 16, от което следва, че към датата на смъртта на дъщеря си не е била починала и е придобила цялото наследство на дъщеря си А. Р.. След смъртта на Цв. Р., настъпила на 24.08.2020г., нейното наследство преминава изцяло към единственото преживяло дете, а именно М. Р.. Това наследство включва и 1/6 идеална част от имота.

С оглед изложеното се налага изводът, че ответникът М. Р. притежава 1/6 идеална част от имота, а ответникът М. З. 5/6 идеални части от същия, предвид че няма доказателства за извършени последващи разпоредителни сделки от тяхна страна. От събраните писмени доказателства /протокол от проведено ОС на ЕС, протоколи за извършени отчети и изравнителни сметки/, както и от изслушаното и прието заключение по съдебно-техническата експертиза се установява, че процесният имот се намира в сграда в режим на етажна собственост, която е присъединена към топлофикационната мрежа, а в самия имот се ползва топла вода (БГВ). При тези обстоятелства и съобразно разясненията, дадени в горесцитираното ТР, ответниците в качеството им на съсобственици на имота през процесния период се явяват клиенти /потребители/ на топлинна енергия за процесния имот, намират се в облигационно правоотношение с ищцовото дружество и дължат заплащане на цената на доставените услуги съобразно дяловете им в собствеността.

От изслушаната съдебно-техническа експертиза, която не е оспорена от страните и съдът кредитира като обективно и компетентно дадена, се установява, че през процесния период в имота не е имало отоплителни тела, а само един водомер за топла вода, което съответства и на представените протоколи за реално извършен отчет /л. 101-103/. Вещото лице разяснява, че поради демонтирането на всички отоплителни тела в имота, топлинна енергия за отопление от радиатори не е начислявана. Начислявана е топла вода, като показанията са резултат от реално извършен отчет на измервателния уред, което е видно и от представените от третото лице – помагач протоколи за извършени отчети, които не са оспорени. Експертът посочва, че е начислявана и топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, като същата е изчислявана по формулата в т. 6.1.1. от приложението към Наредба № 16-334. С оглед на това, вещото лице дава заключение, че потребеното количество топлоенергия в имота за процесния период 01.05.2019г.-31.12.2019г. възлиза на 63,87лв. Ето защо, по делото се явява доказана доставка на топлинна енергия до имота на стойност 63,87лв., а за разликата до пълния размер на предявения иск от 120,00лв. няма доказателства за извършена доставка, което го прави неоснователен в тази част.

Ответниците своевременно са направили възражение за изтекла погасителна давност за вземанията, което се явява основателно. Задълженията за заплащане цената на топлинна енергия представляват „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД (ТР № 3/2011г. по тълк. дело № 3/2011г., ОСГТК на ВКС), тъй като се характеризират с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари, имащи един правопораждащ факт, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, поради което се погасяват с тригодишна давност. Заявлението за издаване на заповедта за изпълнение, откогато се счита предявен искът съгласно чл. 422, ал. 1 ГПК и откогато се счита прекъсната давността съгласно чл. 116, б. „б“ ЗЗД, е подадено на 02.03.2023г. Следователно, всички вземания, чиято изискуемост е настъпила преди 02.03.2020г., са погасени по давност.

През процесния период в отношенията между страните са действали общите условия, одобрени с Решение на КЕВР от 27.06.2016г. Съгласно чл. 33, ал. 1 от тях, клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл.

32, ал. 1 и ал. 2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. От това следва, че денят на изпълнение на задължението за плащане на цената на топлоенергията е определен и с настъпването му задълженията стават изискуеми. От този момент започва да тече и давността за тях съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД. Предвид това, погасени по давност се явяват всички процесни вземания, отнасящи се за периода м.05.2019г.-м.12.2019г., тъй като тяхната изискуемост е настъпила преди 02.03.2020г. (за вземането за м.12.2019г. изискуемостта настъпва на 15.02.2020г.). Ето защо, вземанията за сумата от 63,87лв. подлежат на отхвърляне поради изтекла погасителна давност.

Неоснователността на главните вземания влече неоснователност и на акцесорните такива, каквито са вземанията за мораторна лихва. Ето защо, на отхвърляне подлежат и вземанията за мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода м.05.2019г.-м.12.2019г., начислени за периода 15.09.2020г.-21.02.2023г.

Недоказано се явява и вземането за мораторна лихва в общ размер от 6,97лв. за периода 31.03.2020г.-21.02.2023г. върху цената на услугата дялово разпределение за периода 01.02.2020г.-30.04.2022г., поради което тези искиове също подлежат на отхвърляне.

По разноските:

При този изход на спора, право на присъждане на сторените разноси имат ответниците съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК. Същите не са доказали извършването на разноси, а единствено се претендира заплащане на адв. възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗАдв. в полза на процесуалните им представители, като съдът намира, че следва да им се присъдят по 400лв. на всеки от тях.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искиове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД от /фирма/, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление /населено място/, **срещу** М. М. Р., ЕГН: *****, и М. Д. З., ЕГН: *****, и двамата с адрес: /населено място/, за установяване дължимостта на част от вземанията, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 11591/2023г. по описа на СРС, 40-ти състав, а именно:

- спрямо ответника М. Р. на сумите от **20,00лв.** - цена на доставена топлинна енергия за периода 01.05.2019г.-31.12.2019г. до имот, находящ се в /населено място/, аб. № *****, ведно със законната лихва от 02.03.2023г. до изплащане на вземането; **4,95лв.** - мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г.-21.02.2023г.; **и 1,17лв.** - мораторна лихва за периода 31.03.2020г.-21.02.2023г. върху главницата за дялово разпределение в размер от 6,72лв., дължима за периода 01.02.2020г.-30.04.2022г.;
- спрямо ответника М. З. на сумите от **100,00лв.** - цена на доставена топлинна енергия за периода 01.05.2019г.-31.12.2019г. до имот, находящ се в /населено място/, аб. № *****, ведно със законната лихва от 02.03.2023г. до изплащане на вземането; **24,00лв.** - мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г.-21.02.2023г.; **и 5,80лв.** - мораторна лихва за периода 31.03.2020г.-21.02.2023г. върху главницата за дялово разпределение в размер от 33,58лв., дължима за периода 01.02.2020г.-

30.04.2022г.;

ОСЪЖДА на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв. /фирма/, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: /населено място/, **да заплати на** адв. М. Л. Л., ЕГН: *****, с адрес: /населено място/, сумата от **400,00лв.** – адвокатско възнаграждение за извършено безплатно процесуално представителство.

ОСЪЖДА на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв. /фирма/, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: /населено място/, **да заплати на** адв. К. И. Б., ЕГН: *****, с адрес: /населено място/, сумата от **400,00лв.** – адвокатско възнаграждение за извършено безплатно процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ищеца - /фирма/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в **двуседмичен** срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____